

АНОТАЦІЯ

Крикун Л. В. Психолого-педагогічні умови формування емоційної компетентності соціальних педагогів. – Кваліфікаційна наукова праця на правах рукопису.

Дисертація на здобуття наукового ступеня доктора філософії за спеціальністю 053 Психологія галузі знань 05 Соціальні та поведінкові науки. – Прикарпатський національний університет імені Василя Стефаника, Міністерство освіти і науки України, Івано Франківськ, 2025.

У дисертації наведено результати теоретичного узагальнення та експериментального дослідження психолого-педагогічних умов формування емоційної компетентності соціальних педагогів.

Наукову новизна дослідження полягає в тому, що:

- *теоретично обґрунтовано та емпірично перевірено* психолого-педагогічні умови, які сприяють ефективному формуванню емоційної компетентності соціальних педагогів задля розвитку їх життєстійкості;

- *розроблено та апробовано* інтегровану корекційну програму, розроблену на основі психотерапевтичної технології «Програма оптимізації емоційної компетентності», яка включає дводенний тренінг, дві супервізійні зустрічі через місяць і ще раз через місяць після тренінгу та самостійну роботу впродовж зазначеного періоду з допомогою Щоденника емоційного благополуччя. Ефективність програми доведена емпіричним дослідженням. У процесі емпіричного дослідження, було зафіксовано статистично значущий приріст рівнів емоційної компетентності у респондентів експериментальної групи після впровадження авторської Програми оптимізації емоційної компетентності. Порівняльний аналіз результатів до і після тренінгового впливу виявив суттєве покращення показників таких складових, як емоційна усвідомленість, навички емоційної регуляції, емпатійність та здатність до конструктивного емоційного спілкування. Крім того, знизилися рівні тривожності та депресивних проявів, а також посилилися показники резилієнтності та життєстійкості. Отримані результати підтверджують ефективність створених психолого-педагогічних умов і наукову обґрунтованість

розробленої програми як чинника цілеспрямованого розвитку емоційної компетентності соціальних педагогів у сучасних умовах нестабільності;

- *досліджено взаємозв'язок* емоційної компетентності та емоційного інтелекту;

- *визначено* зміст, структурні компоненти та діагностичний мінімум для характеристики емоційної компетентності соціальних педагогів та результати трьох зрізів дослідження емоційної компетентності соціальних педагогів, як представників допомагаючих професій, що включали пілотажне дослідження (2019 р.), лонгітюдний зріз (2021 р.) та експериментальне дослідження (2023 р.), з даними до та після початку повномасштабного вторгнення росії в Україну;

- *поглиблено та уточнено* психолого-педагогічні технології, спрямовані на інтеграцію емоційного досвіду в навчально-професійну підготовку соціальних педагогів.

- *набули подальшого розвитку* погляди на класифікацію форм і методів розвитку емоційної компетентності, концептуальні підходи до формування емоційної компетентності з урахуванням викликів сучасного соціокультурного середовища та умов війни.

Теоретичне значення дослідження полягає у:

- аналізі, визначення та диференціації основних понять і категорій, що характеризують емоційну компетентність і впливають на її розвиток у професійній діяльності соціальних педагогів як представників допомагаючих професій,

- теоретичному обґрунтуванні основних принципів та підходів, що визначають емоційну компетентність як важливий компонент професійної підготовки соціальних педагогів;

- інтеграції знань з психології емоцій, емоційного інтелекту, психології стресу та професійної ефективності, що дозволило сформулювати чітке розуміння емоційної компетентності як складної, багатовимірної характеристики особистості;

- формулюванні визначення ЕК: емоційна компетентність – це інтегральна здатність особистості свідомо та ефективно розпізнавати, розуміти,

регулювати і використовувати власні та чужі емоції для досягнення особистісних і соціальних цілей, охоплює вміння від базового розпізнавання емоцій до побудови усвідомленої емоційної стратегії життя;

- дослідженні того, що емоційна компетентність не є статичною властивістю особистості, а розвивається в процесі соціалізації, професійного навчання і особистісного розвитку;

- підкресленні значення емоційної компетентності для стійкості соціальних педагогів у професійному середовищі, особливо в умовах кризових ситуацій (пандемія, війна) для підготовки ефективних програм підтримки фахівців допомагаючих професій;

- новизні в інтерпретації емоційної компетентності як фактору резильєнтності і життєстійкості, що забезпечує соціальним педагогам здатність ефективно справлятися з професійними труднощами, зберігаючи психічне благополуччя та емоційну стійкість у процесі роботи з учасниками освітнього процесу.

Практичне значення дослідження та особистий внесок автора полягає у тому, що *вперше*:

- створено Програма саморозвитку емоційної компетентності (ПС ЕК) соціальних педагогів, яка включала самостійну роботу за структурно-логічною моделлю розвитку емоційної компетентності соціального педагога, яка передбачає вісім етапів: усвідомлення, розуміння та прийняття власних емоцій та емоцій інших людей, керування (самоконтроль) власними емоціями та емоціями інших людей; рефреймінг (зміні негативно забарвлених емоцій на позитивно забарвлені); розвиток емпатії, стресостійкості, психофізіологічної саморегуляції, формуванні позитивних ціннісних орієнтацій, мотивації досягнень, асертивної поведінки, формуванні ефективної комунікації соціальних педагогів. Для кожного етапу передбачено набір заходів (наприклад, ведення щоденнику емоцій, використання майндфулнес, фізичного навантаження). Також програма включає авторську схему «Саморозвиток життєвих ресурсів», яка передбачає формування емоційної компетентності за заданим алгоритмом в звичному середовищі через самостійну роботу;

– описано схему оптимізації емоційної компетентності соціальних педагогів як важливого чинника розвитку емоційного інтелекту, де розглядається роль емоційного інтелекту у професійній діяльності соціальних педагогів та його вплив на якість надання соціально-педагогічної допомоги, визначено взаємовплив емоційної компетентності та емоційного інтелекту.

– розроблено Програму оптимізації емоційної компетентності (Програма ОЕК), яка включає дводенний тренінг, дві супервізійні зустрічі: через місяць, і ще раз через місяць після тренінгу та самостійну роботу впродовж зазначеного періоду з допомогою «Щоденника емоційного благополуччя». Ефективність програми доведена емпіричним дослідженням.

– змодельовано і детально описано Модель компонентів емоційної компетентності, які розміщено на три рівні: *Рівень 1. Базовий рівень* включає когнітивний, емоційний і фізичний компоненти, тобто фундаментальні механізми усвідомлення емоцій та їх фізіологічна основа. *Рівень 2. Проміжний рівень* включає поведінковий, ціннісно-мотиваційний та екологічний компоненти, які передбачають соціальну або поведінкову взаємодію, тобто емоційну експресію, комунікацію та мотивацію. *Рівень 3. Глибинний рівень* включає мета-емоційний та екзистенційний компоненти, які передбачають усвідомлене вибудовування емоційної стратегії, пошук сенсів та самореалізацію.

Емпіричне дослідження виявило різні рівні сформованості емоційної компетентності серед респондентів. Значна частина респондентів має низький рівень емоційної усвідомленості, неефективну емоційну регуляцію та труднощі в конструктивному емоційному спілкуванні. Водночас окремі учасники демонструють високий рівень емпатії та здатності до емоційної саморегуляції, що вказує на індивідуальні варіації у розвитку емоційної компетентності.

Досліджено чітку кореляцію між рівнем емоційної компетентності та психоемоційним станом соціальних педагогів, що впливає резильєнтність та життєстійкість. Кореляційний аналіз показав, що соціальні педагоги з високим рівнем емоційної компетентності мають значно нижчі показники тривожності та депресії. Це підкріплюється науковими концепціями, які вказують на здатність емоційної компетентності виступати емоційним буфером в умовах стресу.

Представники допомагаючих професій, які мають навички емоційної регуляції, емпатії, конструктивного емоційного спілкування, резильєнтності, рефлексії, здатні краще справлятися з емоційними навантаженнями і підтримувати свою професійну ефективність навіть у кризових ситуаціях. Встановлено зв'язок між емоційною компетентністю та вмінням реагувати на фруструючі ситуації, позитивний вплив авторської програми на формування ефективних копінг-стратегій та навичок подолання стресових ситуацій.

Для деталізованого розгляду психолого-педагогічних умов формування емоційної компетентності за допомогою Програми оптимізації емоційної компетентності застосовано інтегративний підхід, методологічною основою якого виступають умови роботи з формування емоційної компетентності за допомогою особистісно орієнтованого, компетентнісного, системного, аксіологічного та діяльнісного підходів.

Особистісно орієнтований підхід спрямований на розвиток індивідуальності, самосвідомості та самоактуалізації соціального педагога. У рамках цього підходу враховано особистісні особливості, емоційний досвід, рівень розвитку емпатії та здатність до рефлексії.

Компетентнісний підхід передбачав формування ключових професійних компетентностей, зокрема емоційної компетентності як здатності розпізнавати, усвідомлювати, виражати й регулювати емоції у професійній взаємодії.

Системний підхід дозволив розглядати емоційну компетентність як складну інтегративну систему, що включає когнітивний, емоційний, мотиваційний та поведінковий компоненти. Програма розвитку базується на цілісному уявленні про емоційний розвиток особистості фахівця.

Аксіологічний підхід підкреслює важливість ціннісних орієнтацій у професійній діяльності соціального педагога. Формування емоційної компетентності розглядається як процес становлення гуманістичних цінностей, поваги до іншої особистості та етичних норм взаємодії.

Діяльнісний підхід орієнтував на активне включення соціального педагога в практичну діяльність, у процесі якої формуються емоційно-чуттєві навички:

через самодопомогу, тренінг, групову роботу, кейс-методи, рольові ігри та рефлексивні вправи.

Дослідження доводить доцільність впровадження постійнодіючих програм емоційної підтримки для фахівців допомагаючих професій з метою розвитку емоційної компетентності, зниження тривожності й депресії, зміцнення емоційної стійкості та психічного здоров'я в умовах криз. Запропонований авторський підхід до розвитку емоційної компетентності виявив позитивну динаміку у формуванні емоційної усвідомленості, регуляції, емпатії та копінг-стратегій, розвитку життестійкості та резилієнтності, зниженні тривоги та депресії.

Результати дослідження впроваджено в роботу Івано-Франківського обласного інституту післядипломної педагогічної роботи (довідка №01/305 від 16.06.2025 р.), а також використовуються у процесі викладання дисциплін вільного вибору студентів, зокрема: «Основи профорієнтації та самореалізації особистості», «Теорія і практика психологічного тренінгу», «Практикум з КПТ», «Психологічна реабілітація військовослужбовців», «Основи професійної приватної діяльності», «Життєва криза особистості. Технологічний супровід», «Технології оптимізації самооцінки і впевненості», «Технології першої психологічної допомоги».

Публікації. Основний зміст роботи викладено у 11 публікаціях (9 одноосібних, 2 у співавторстві), 2 методичних посібниках (у співавторстві), 1 модулі програми підвищення кваліфікації, із них 10 – в українських фахових виданнях, 1 – у міжнародному.

Особистий внесок автора полягає в теоретичному обґрунтуванні та емпіричному дослідженні проблеми формування емоційної компетентності соціальних педагогів як представників допомагаючих професій. Запропоновано авторське визначення поняття емоційної компетентності та її структури, встановлено її взаємозв'язок з емоційним інтелектом і життестійкістю. Проведено трьохетапне дослідження впродовж шести років, розроблено, апробовано та впроваджено інтегровану Програму оптимізації емоційної

компетентності, а також створено авторську Модель компонентів емоційної компетентності.

Ключові слова: емоційна компетентність, емоційний інтелект, емоції, стресостійкість, резиліентність, життєстійкість, емоційні переживання, стрес, емпатія, фрустрація, мотивація, тренінг, рефлексія, якість життя, психологічне благополуччя.

ANNOTATION

Krykun L. V. Psychological and Pedagogical Conditions for the Formation of Emotional Competence in Social Pedagogues. – A qualification research paper presented as a manuscript. Dissertation for the degree of Doctor of Philosophy in Specialty 053 Psychology, Field of Knowledge 05 Social and Behavioral Sciences. – Vasyl Stefanyk Precarpathian National University, Ministry of Education and Science of Ukraine, Ivano-Frankivsk, 2025.

This dissertation presents the results of theoretical generalization and experimental research on the psychological and pedagogical conditions for developing emotional competence in social pedagogues.

The scientific novelty of the study lies in the following:

- Psychological and pedagogical conditions conducive to the effective formation of emotional competence in social pedagogues aimed at enhancing their resilience have been theoretically substantiated and empirically verified;
- An integrated corrective programme was developed and tested, based on the psychotherapeutic technology “Emotional Competence Optimisation Programme.” It includes a two-day training course, two supervision sessions (one month and two months after the training), and self-guided work throughout this period with the support of an *Emotional Well-Being Diary*. The effectiveness of the programme has been demonstrated by empirical research. A statistically significant increase in emotional competence levels was recorded in the experimental group after implementing the author’s programme. A comparative analysis of results before and after the training revealed notable improvements in emotional awareness, emotion regulation skills,

empathy, and the ability for constructive emotional communication. Additionally, levels of anxiety and depressive symptoms decreased, while indicators of resilience and hardiness increased. These findings confirm the effectiveness of the developed psychological and pedagogical conditions and the scientific validity of the programme as a tool for the targeted development of emotional competence among social pedagogues in conditions of instability;

- The relationship between emotional competence and emotional intelligence was studied;

- The content, structural components, and diagnostic minimum for characterizing emotional competence in social pedagogues were defined. The findings are based on three phases of empirical research conducted among social pedagogues as representatives of helping professions: a pilot study (2019), a longitudinal assessment (2021), and an experimental study (2023), with data collected before and after the full-scale Russian invasion of Ukraine;

- Psychological and pedagogical technologies aimed at integrating emotional experience into the professional training of social pedagogues have been refined;

- Further development was given to the classification of methods and forms for developing emotional competence, as well as to conceptual approaches that take into account current sociocultural challenges and wartime conditions.

The theoretical significance of the study lies in:

- The analysis, definition, and differentiation of key concepts and categories that characterize emotional competence and influence its development in the professional activity of social pedagogues as representatives of helping professions;

- The theoretical substantiation of fundamental principles and approaches that define emotional competence as an essential component of the professional training of social pedagogues\$

- Integrating knowledge from the psychology of emotions, emotional intelligence, stress psychology, and professional effectiveness, enabling the formulation of a coherent understanding of emotional competence as a complex, multidimensional personality construct;

- Defining emotional competence as an individual's integral capacity to consciously and effectively recognize, understand, regulate, and use one's own and others' emotions to achieve personal and social goals, covering skills from basic emotional recognition to the development of a deliberate emotional life strategy;
- Demonstrating that emotional competence is not a static trait but one that develops through socialization, professional training, and personal growth;
- Highlighting the importance of emotional competence for the resilience of social pedagogues in professional environments, particularly during crises (such as the pandemic or war), for the purpose of designing effective support programmes;
- Introducing a novel interpretation of emotional competence as a factor in resilience and hardiness, which enables social pedagogues to cope effectively with professional difficulties while maintaining mental health and emotional stability in working with participants in the educational process.

The practical significance and the author's personal contribution include:

- The development of a *Self-Development Programme for Emotional Competence* (SD-EC) for social pedagogues, which incorporates self-guided work based on a structural-logical model of emotional competence development, consisting of eight stages: awareness, understanding, and acceptance of one's own and others' emotions; regulation (self-control) of one's own and others' emotions; reframing of negatively colored emotions into positive ones; development of empathy, stress resistance, psychophysiological self-regulation; the formation of positive value orientations, achievement motivation, assertive behavior, and effective communication skills. Each stage includes specific activities (e.g., emotional diaries, mindfulness practices, physical activity). The programme also features the author's *Life Resource Self-Development Scheme*, which guides emotional competence formation through self-directed work in natural environments;
- A model for optimizing the emotional competence of social pedagogues was described as a key factor in emotional intelligence development, outlining the role of emotional intelligence in the professional performance of social pedagogues and its impact on the quality of socio-pedagogical support;

- The *Emotional Competence Optimisation Programme* (ECOP) was developed, incorporating a two-day training, two supervision sessions (one month and again one month later), and independent work with the support of the *Emotional Well-Being Diary*. Its effectiveness has been empirically confirmed;

- A *Model of Emotional Competence Components* was designed and described in detail. It consists of three levels: Level 1 – **Basic**, including cognitive, emotional, and physical components that constitute the foundation for emotional awareness and its physiological basis; Level 2 – **Intermediate**, including behavioral, value-motivational, and environmental components related to social interaction, emotional expression, communication, and motivation; Level 3 – **Deep**, including meta-emotional and existential components related to emotional life strategies, meaning-making, and self-realization.

The empirical study revealed varying levels of emotional competence among respondents. Many exhibited low emotional awareness, poor emotion regulation, and difficulty with constructive emotional communication. At the same time, some participants showed high empathy and self-regulation, reflecting individual differences in emotional competence development.

A clear correlation was found between the level of emotional competence and the psycho-emotional state of social pedagogues, influencing their resilience and hardiness. Correlation analysis showed that social pedagogues with higher emotional competence levels had significantly lower indicators of anxiety and depression. These findings support existing scientific theories about emotional competence as an emotional buffer in stress conditions. Helping professionals with developed emotion regulation, empathy, constructive communication, resilience, and reflection skills are better equipped to cope with emotional demands and maintain professional effectiveness even in crisis situations. A link was established between emotional competence and the ability to respond to frustrating situations, with the author's programme positively impacting the development of effective coping strategies and stress management skills.

To detail the psychological and pedagogical conditions for the formation of emotional competence through the ECOP, an integrative approach was applied,

incorporating personal-oriented, competence-based, systemic, axiological, and activity-based methodological principles.

The **personal-oriented approach** focuses on developing the individuality, self-awareness, and self-actualization of the social pedagogue. Within this approach, personal characteristics, emotional experience, the level of empathy, and the capacity for reflection are taken into account.

The competence-based approach involves the formation of key professional competencies, particularly emotional competence as the ability to recognize, understand, express, and regulate emotions in professional interaction.

The systemic approach made it possible to view emotional competence as a complex integrative system comprising cognitive, emotional, motivational, and behavioral components. The development programme is based on a holistic understanding of the emotional development of a specialist's personality.

The axiological approach emphasizes the importance of value orientations in the professional activity of social pedagogues. The formation of emotional competence is considered a process of developing humanistic values, respect for others, and adherence to ethical norms of interaction.

The activity-based approach focuses on the active engagement of social pedagogues in practical activities, through which emotionally sensitive skills are developed — via self-help practices, training sessions, group work, case methods, role-playing exercises, and reflective techniques.

The study justifies the need for ongoing emotional support programmes for helping professionals to develop emotional competence, reduce anxiety and depression, and enhance emotional resilience and mental health in crisis contexts. The proposed authorial approach to emotional competence development showed positive dynamics in emotional awareness, regulation, empathy, coping strategies, resilience, and hardiness, with reductions in anxiety and depression.

Implementation. The research results have been implemented at the Ivano-Frankivsk Regional Institute of Postgraduate Pedagogical Education (reference No. 01/305, dated June 16, 2025), and are used in teaching elective courses such as “Fundamentals of Career Guidance and Self-Realization,” “Theory and Practice of

Psychological Training,” “CBT Practicum,” “Psychological Rehabilitation of Military Personnel,” “Fundamentals of Private Professional Practice,” “Personal Life Crisis: Technological Support,” “Technologies for Optimizing Self-Esteem and Confidence,” and “Psychological First Aid Technologies.”

Publications. The main findings of the dissertation are presented in 11 publications (9 single-authored and 2 co-authored), including 2 co-authored methodological manuals and 1 professional development programme module. Of these, 10 are published in Ukrainian academic journals, and 1 in an international journal.

The author's personal contribution lies in the theoretical justification and empirical investigation of the formation of emotional competence in social pedagogues as helping professionals. The author proposed an original definition and structure of emotional competence, established its connection with emotional intelligence and hardiness, conducted a three-stage six-year study, developed, tested, and implemented the *Emotional Competence Optimisation Programme*, and created the *Model of Emotional Competence Components*.

Keywords: emotional competence, emotional intelligence, emotions, stress resistance, resilience, hardiness, emotional experiences, stress, empathy, frustration, motivation, training, reflection, quality of life, psychological well-being.

СПИСОК ПРАЦЬ, ОПУБЛІКОВАНИХ ЗА ТЕМОЮ ДИСЕРТАЦІЇ

Наукові праці, в яких опубліковані основні наукові результати дисертації, зокрема статті у наукових виданнях, включених до переліку наукових фахових видань України:

1. Гасюк М. Б., Крикун Л. В. Емоційний інтелект соціальних педагогів закладів освіти. *Вчені записки ТНУ імені В.І. Вернадського. Серія: Психологія*. Видавничий дім «Гельветика». Том 33 (72). 2022. №1. С. 37-39.

DOI : <https://doi.org/10.32838/2709-3093/2022.1/06>

URL : https://psych.vernadskyjournals.in.ua/journal/1_2022/1_2022.pdf

2. Крикун Л. В. Оптимізація емоційної компетентності як чинник розвитку емоційного інтелекту соціального педагога. *Вчені записки ТНУ імені В.І. Вернадського. Серія: Психологія*. Видавничий дім «Гельветика». Том 35 (74). 2024. №1. С. 13-18.

DOI : <https://doi.org/10.32782/2709-3093/2024.1/03>

URL : https://psych.vernadskyjournals.in.ua/journal/1_2024/1_2024.pdf

3. Крикун Л. В. Життестійкість як ресурс працівників допомагаючих професій. *Наукові перспективи: журнал*. 2025. № 1(55) 2025. С.1819-1833.

DOI [https://doi.org/10.52058/2708-7530-2025-1\(55\)-1819-1833](https://doi.org/10.52058/2708-7530-2025-1(55)-1819-1833)

URL : <http://perspectives.pp.ua/index.php/np/article/view/19494>

4. Крикун Л. В. Емоційна компетентність соціального педагога: дослідження фрустраційних реакцій та розгляд копінг-стратегій управління емоціями. *Наукові інновації та передові технології: журнал* 2025. № 2(42). С.2010-2026.

DOI [https://doi.org/10.52058/2786-5274-2025-2\(42\)-2010-2026](https://doi.org/10.52058/2786-5274-2025-2(42)-2010-2026)

URL : <http://perspectives.pp.ua/index.php/nauka/article/view/19978>

5. Крикун Л. В. Роль емоційної саморегуляції у професійній діяльності педагогів. *Перспективи та інновації науки: журнал* (Серія «Педагогіка», Серія «Психологія», Серія «Медицина»). 2025. № 2(48). С. 1530-1544.

DOI: [https://doi.org/10.52058/2786-4952-2025-2\(48\)-1530-1544](https://doi.org/10.52058/2786-4952-2025-2(48)-1530-1544)

URL : <http://perspectives.pp.ua/index.php/pis/article/view/20342>

Статті у закордонних наукових виданнях:

6. Крикун Л. В., Бабич В. Р. (2025). Вплив емоцій на прийняття рішень, поведінку, психічне та фізичне здоров'я людини: теоретичний аспект. In *Scientific multidisciplinary monograph "Theory and practice in the context of modern science"* (Decision No. 09-2025/1). Primedia eLaunch. <https://primediaelaunch.com/>

URL : <https://drive.google.com/file/d/1gGmOi4VQIhTaR-8mT9ldSCjwqmBfiCkY/view?usp=sharing>

Наукові праці, які засвідчують апробацію матеріалів дисертації:

7. Крикун Л. В. Актуальність досліджень емоційної компетентності як показника професійного розвитку соціального педагога». *Збірник статей учасників Третьої Міжнародної наукової інтернет-конференції «Методологічні, теоретичні та практичні проблеми психологічної науки» (16 березня 2021 р., м. Дрогобич)*. Редактори-упорядники: М.В. Савчин, А.Р. Зимянський – Дрогобич: ТзОВ «Трек ЛТД» 2021. – С.158-167.

URL : <https://scholar.google.com.ua/citations?user=ueFhPVgAAAAJ&hl=uk>

8. Крикун Л. В. Концептуальні підходи дослідження впливу емоцій на людину. *Теоретико-методологічні проблеми сучасної психології особистості, 23-24 вересня 2021 р.: Матеріали Міжнародної науково-практичної конференції*. Упорядник О. Г. Паркулаб. Івано-Франківськ, 2021. С. 85-90.

URL : <http://lib.pnu.edu.ua/files/zbirnyky/konf-psych-2021.pdf>

9. Крикун Л. В. Психотехнології розвитку емпатії дорослих у посткризовий період. *Матеріали звітної наукової вебконференції викладачів, докторантів, аспірантів університету за 2021 рік Прикарпатського національного університету імені Василя Стефаника, 4–5 квітня 2022 р., м. Івано-Франківськ*. Електронне видання. Івано-Франківськ : Прикарпат. нац. ун-т ім. В. Стефаника, 2022. С. 91-93.

URL : <https://kjourn.pnu.edu.ua/wp-content/uploads/sites/54/2022/11/%D1%82%D0%B5%D0%B7%D0%B8-%D0%BF%D0%BD%D1%83-2022-.pdf>

10. Крикун Лілія. Самооцінка емоційної компетентності соціальних педагогів закладів освіти. *Модернізація системи освіти в гірських регіонах: національний і глобальний виміри: збірник матеріалів IV Міжнародної науково-практичної конференції*. Івано-Франківськ, 22-23 листопада 2022 р. С. 184-187.

URL: <https://docs.google.com/document/d/1coDzzZhtBkRAcKIv8HNKUJihm5Vnu6s7jR2kLnSmObI/edit>

11. Крикун Л.В. Саморегуляція психоемоційних станів як складова емоційної компетентності педагога. *Науково-методичний журнал «Освіта Закарпаття»*. № 32. 2024. С.117-122.

URL.: https://znayshov.com/News/Details/osvita_zakarpattia_32

Методичні праці, які засвідчують апробацію матеріалів дисертації:

12. Крикун Л.В., Гасюк М.Б. Технології розвитку емоційної компетентності в освітньому середовищі: теорія і практика. Методичний посібник. Івано-Франківськ, 2024. 70 с. *Рекомендовано до друку засіданням науково-методичної ради факультету психології Прикарпатського національного університету імені Василя Стефаника (протокол №2 від 17 вересня 2024р.)*

URL : <https://scholar.google.com.ua/citations?user=ueFhPVgAAAAJ&hl=uk>

13. Крикун Л.В., Глуханюк Т.І. Стрес-менеджмент керівника закладу освіти Методичний посібник. Івано-Франківськ, 2024. 115 с. *Рекомендовано до друку засіданням науково-методичної ради факультету психології Прикарпатського національного університету імені Василя Стефаника (протокол №3 від 23 жовтня 2024р.)*

URL : <https://scholar.google.com.ua/citations?user=ueFhPVgAAAAJ&hl=uk>

14. Розробила модуль для педагогів «Розвиток емоційно-етичної компетентності педагога» (8 год. аудиторних, 2 год. самостійна робота), Програма підвищення кваліфікації (нова редакція), Схвалено Вченою радою ІФОІППО (протокол №6 від 29 грудня 2022 року, затверджено наказом Івано-Франківського ОІППО від 11 січня 2023 року №4-А). Модуль читається для слухачів курсів підвищення кваліфікації педагогічних працівників в ІФОІППО.

URL : <https://www.ippo.if.ua/index.php/2010-07-01-13-10-47/navchalni-proekty/>